

Odmev iz Afrike

ilustrovan mesečnik v prosep afriških
misijonov.

Izdaja

Družba sv. Petra Klaverja.

Upravništvo :

Ljubljana, Pred škofijo 8, II. nadstropje.

LETO XV.

LJUBLJANA, 1918.

in Mh

~~39245~~

in Mh

39254

KAZALO.

Stran

Stran

Uvodniki in sestavki.

Blagoslovljeno novo leto želi »Odmev iz Afrike« vsem svojim naročnikom	1
Narejalci dežja pri rodu Batonga v Severni Rodeziji	11
Prinašalec luči	18
K jubileju Družbe sv. Petra Klaverja (Ledóchowska)	49
Razvoj afrikanskih misijonov. (Piše župnik Dietl) 51, 67, 73, 82	82
O podpiranju misijonov. (Piše o. Friedrich, misijonar v Zambeziju)	81

Listek.

Katehist Bernard ob Abangajezeru — blizu Ndjole. (Piše škof Martrou, C. S. Sp.)	14
V Afriki še žive ljudožrci	93

Misijonski dopisi.

Beli očetje Lavižerjevi:

<i>Apostolski vikarijat Zgornji Kongo.</i>	
Epilog k potopu ladje »Diata« in smrti preč. o. Herjean	5
<i>Apostolski vikarijat Uganda.</i>	
Pismo škofa Streicher	55
<i>Apostolski vikarijat Viktorija Nyanca.</i>	
O naraščanju za duhovski poklic. (Piše preč. o. Koyzers)	25
Pismo škofa Sweens	34

Očetje od Sv. Duha:

<i>Apostolski vikarijat Loango.</i>	
Pismo škofa Girod	4

Apostolska prefektura Zgornja Zimbabazija (Angola).

Pismo o. Keiling	19
----------------------------	----

Apostolski vikarijat Diego-Suarez (Madagaskar).

Pismo škofa Fortineau	36
---------------------------------	----

Lijonska misijonska družba.

Apostolski vikarijat Zlato obrežje.

Pismo škofa Hummel	28
------------------------------	----

Očetje družbe Jezusove.

Apostolski vikarijat Tananariva (Madagaskar).

Pismo škofa de Saune	41
--------------------------------	----

Sinovi najsvetejšega Srca.

Apostolski vikarijat Bahr-el-Ghazal.

Pismo škofa Stoppani	6
--------------------------------	---

Kapucini.

Apostolski vikarijat dežel Gallas.

Pismo škofa Jarosseau	97
---------------------------------	----

Benediktinci.

Kongregacija sv. Otilije:

Apostolski vikarijat Dar-es-Salaam.

Pismo škofa Spreiter	56
--------------------------------	----

Lazaristi.

Apostolski vikarijat Fort Dauphin.

Pismo o. Engelvin	21
-----------------------------	----

Očetje Brezrn. Srca Marijinega (Scheut).

Apostolski vikarijat belgijski Kongo.

Pismo o. van Houtte	29
Pismo o. Handekyn	84

Duhovniki najsv. Srca Jezusovega.

*Apostolski vikarijat Starleyevi
slapovi v Kongo.*

Statistika od 1. julija 1915 do 30. junija 1916. O. Jeanroy	22
--	----

Misijonska družba sv. Jožefa (Mill-Hill).

Apostolski vikarijat Zgornji Nil.

Pismo o. Stam	7
-------------------------	---

Misijonarji Naše Lj. Gospé de la Salette.

*Apostolski vikarijat Betafo
(Madagaskar).*

Pismo škofa Dantin	98
------------------------------	----

Serviti.

Misijon v Svaci-deželi.

Letno poročilo	63
--------------------------	----

Kratki podatki raznih dospelih misijonskih pisem.

8, 23, 31, 37, 44, 58, 69, 76, 86, 99	
---------------------------------------	--

Kratki misijonski dopisi.

Srčne želje	92
-----------------------	----

Zapiski Družbe sv. Petra Klaverja.

39, 47, 63, 72, 80, 95, 104	
-----------------------------	--

Seznamek odpustkov za ude Klaverjeve družbe.

16, 24, 48, 64, 72, 80, 96, 104	
---------------------------------	--

Raznovrstno.

Dušna premija	2, 18, 25, 34, 49, 65, 73, 95, 103
Rajsi sedaj skromen — kot po- zneje lačen!	17
Nobenega ne sme manjkati!	32
Iz Propagande	33, 104
Ponovno vabimo	40
K izkazu misijonske miloščine	42
Izkaz od Družbe sv. Petra Kla- verja podeljenih misijonskih milodarov v letu 1917.	43
Sv. kongregacija de Propa- ganda fide	65
Listnica uredništva	72, 79
Iz kroga naših čitateljev	96

Slike.

Misijonar odhaja iz katehistov- ske postaje »Baga«	3
Hišica očeta Boumana v misi- jonu sv. Bonifacija, Alwor	7
Krščanska družina Kikujev v misijonu Mangu	17
Seminaristi-domačini v Kati- gondo (Uganda)	25
Pri postrežbi bolnikov v Naga- lami, Uganda	33
Praznik presv. Rešnjega Telesa v Kakodu	41
Fobank-skala v Bazuto-deželi	49
Šola v Agouleriji (Nigeria)	57
Pevska vaja v Silimu pod vod- stvom črnega katehista	65
Obednica gobavcev v Fiana- rantsoa (Madagaskar)	73
Veliko semenišče belih očetov v Ugandi	81
Številke kažejo spored ustano- vitve misijonskih pokrajin	85
Grozna lakota. — Sestradanec iz misijona Cunene	91
Vožnja čez reko ob narašča- joči plimi	101

Odmev iz Afrike.

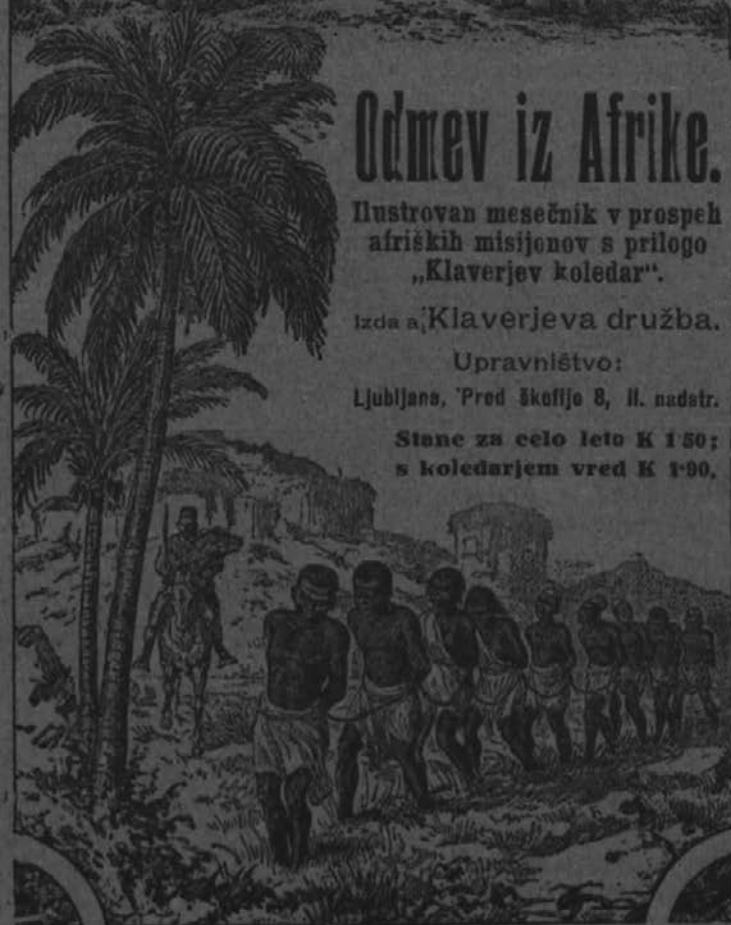
Ilustrovan mesečnik v prosepah
afriških misijonov s prilogo
„Klaverjev koledar“.

izda a. Klaverjeva družba.

Upravništvo:

Ljubljana, Pred škofijo 8, II. nadstr.

Stane za celo leto K 1 50;
s koledarjem vred K 1 90.

Vsebina številke meseca januarja:

Voščilo za novo leto. — Dušna premija. — Izrek iz »Zlatih zrn«. — Misijonski dopisi: Pismo škofa Girod iz Loango. — Apostolski vikarijat Zgornji Kongo. — Pismo o. Stoppani iz Waua. — Pismo o. Stam iz Mumiasa. — Pisma misijonarjev, došla od 1. julija do 20. avg. 1917. — Narejalci dežja pri rodu Batonga v Severni Rodeziji. — Listek: Katehist Bernard ob Abanga-jezeru. (Piše škof Matron.) — Popolni odpustek. — Sliki: Misijonar odhaja iz katehistovske postaje »Baga«. — Hišica očeta Boumana v misijonu sv. Bonifacija, Alwor.

Kaj je Družba sv. Petra Klaverja? Pomožna družba v podporo zamorskih misijonarjev in za rešitev sužnjev.

Kako podpira Klaverjeva družba misijone? S tem, da ustmeno in po svojih spisih ljudstvo seznanja z misijoni ter s tem vnema katoličane za molitev in miloščino za misijone.

Kako se moremo udeležiti blagonosnega delovanja Klaverjeve družbe? S tem, da postanemo njeni udje,

1. kot »udeleženci« (letni prispevek 50 vin.);
2. kot podporniki, ozir. podpornice (letni prispevek 2 kroni, za duhovnike 5 kron);
3. kot zunanji udje s tem, da se, kolikor jim dopuščajo stanovske dolžnosti, udeleže delovanja notranjih udov (sodalck);
4. kot notranji udje sodalke ali takoimenovane »Pomožne misijonarke za Afriko« s tem, da posvetijo vse svoje dušne in telesne moči za vedno Družbi sv. Petra Klaverja ter v njenih hišah žive življenje molitve in dela za afrikanske misijone.

Natančnejša pojasnila v tem oziru daje vrhovna voditeljica Družbe sv. Petra Klaverja, grofica M. T. Ledóchowska, Salzburg, Dreifaltigkeitssasse 12.

Kako najuspešneje podpiramo misijonske naprave? Ako kot podporniki pristopimo k Družbi sv. P. Klaverja.

Kaj se pravi: biti podpornik Družbe sv. Petra Klaverja? S svojim vsakoletnim prispevkom (2 kroni, duhovniki 5 K) podpirati naprave te družbe v prid afrikanskim misijonom.

Katere prednosti uživajo podporniki Družbe sv. P. Klaverja? Deležni so mnogih odpustkov in vseh sv. maš, sv. obhajil, molitev in drugih dobrih del afrikanskih misijonarjev in misijonskih sester kakor tudi krščanskih zamorcev; duhovniki uživajo razen tega še posebne prednosti.

Kje najdemo natančnejša pojasnila o delovanju in duhovnih prednostih podpornikov? V »pravilih za podpornike«, katere pošilja Družba na željo brezplačno.

Sv. Peter Klaver, apostol zamercev, prosi za nas!

ODMEV iz Afrike

Katoliški mesečnik
za pospeševanje
afriškega misijonskega
delovanja.

V zvezi z mnogimi afriškimi
misijonarji urejuje
grofica Ledóchowska.

Blagoslovljen
po Piju X. in Benediktu XV.

Blagoslovljeno novo leto želi 'Odmev iz Afrike' vsem svojim naročnikom.

Blagoslovljeno novo leto! Dà, naj vas Bog blagoslovi v prihodnjem letu, ko ste vi prinesli blagoslov afrikanskim ljudstvom s svojim velikim zanimanjem za misijone. Blagoslovi vas, ki ste z naročnino tega malega apostola podpirali afrikanske misijone, vas, ki ste stali z darovi misijonarjem in misijonskim sestram na strani in ste bili revnim in bolnim pomočniki v sili. Blagoslovi vas Bog vse za misijonom izkazane dobrote v preteklem letu, izlije naj nad vas svoj blagoslov, da bode tudi v bodoče vaše srce in vaša roka odprta za afrikanske klice na pomoč.

In z božjim blagoslovom pridi k vam tudi veselje. Zato vam želi »Odmev« tudi »radosti polno« novo leto. Kateri zemljan bi veselja ne sprejel z odprtimi rokami? Najsibode človek bogat ali reven, mlad ali star, zdrav ali bolan: vedno mu je veselje dobrodošel gost, dà, še mnogo več:

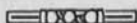
prava srčna potreba. Na zemlji pa je toliko plemenite radosti; katera je pač najvzvišenejša? Glejte Onega, iz čigar ust govori večna Resnica; ta pravi: »Moje veselje je biti med človeškimi otroki«. Toda kakšno je bilo njegovo bivanje med njimi? Učil je nevedne, svaril grešnike, ozdravljaval bolne, tolažil žalostne in se ljubeče zavzemal za otroke. To je bilo Jezusovo veselje — in to naj bode tudi vaše veselje, posebno napram zamorcem; kajti, najbolj potrebni pomoči, navezani so najbolj na vašo požrtvovalno ljubav. A vi ste že pokazali v preteklem letu, kako visoko znate ceniti takšno neminljivo veselje in tudi v bodoče ne boste zaprli ušes klicu na pomoč iz Afrike. Molitev vseh onih črncev, h kojih sreči ste prispevali, vam bo mogočna priprošnjica pri Bogu, v plačilo za umevanje njih bede in za vse delo, trud in žrtve, koje ste prevzeli nase zaradi njih. Oj, ne utrudite se vcepiti tudi drugim to umevanje! Zbudite jim zanimanje za afrikanske misijone in zbirajte naročnike za »Odmev iz Afrike«. Naročajte »Zamorčka« za svoje otroke; za malo letno naročnino ene krone jim nudi mnogo lepega in zanimivega. Navdušujte jih na ta način za apostolsko delo med pogani, da zraste v njih nov rod, ki se ne bo klanjal rafiniranemu razkošju naše dobe in se vdajal goljufivemu veselju, pač pa podpiral podjetje reševanja duš med pogani in si pridobil svetega neminljivega veselja. Potem ne bode le v blagor afrikanskim zamorcem, ampak tudi v blagor in dobrobit lastnega naroda. Boj proti poganstvu v Afriki je najmočnejši sovražnik in premagalec našega modernega poganstva!

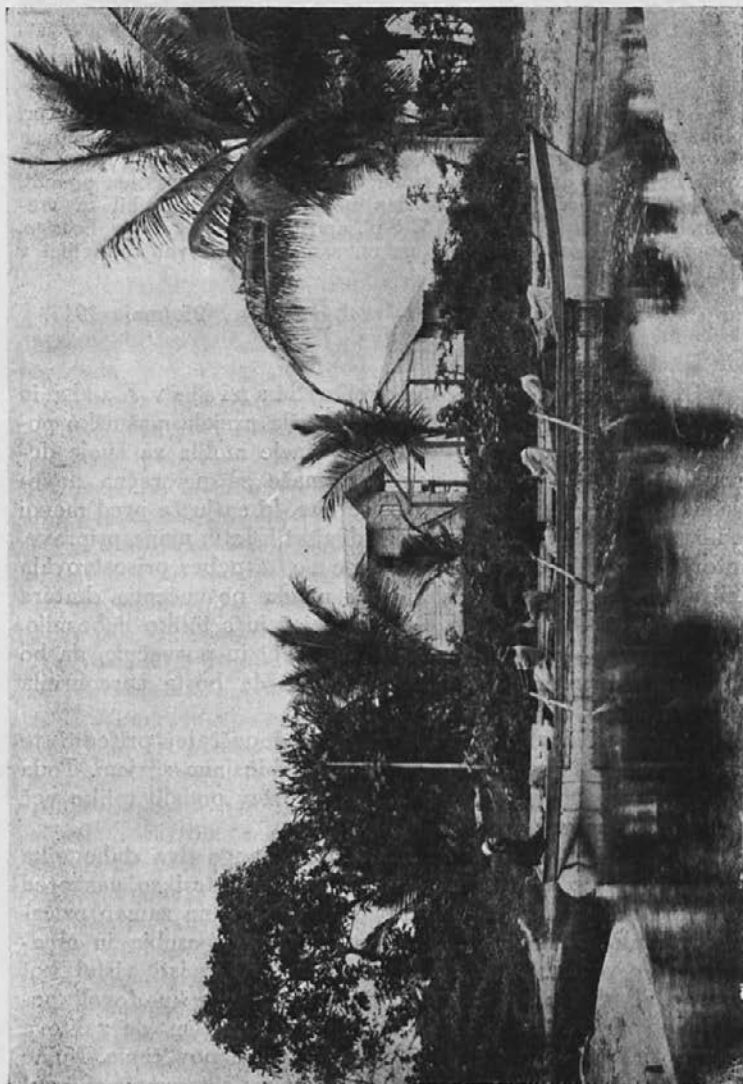
Dušna premija!

**V namen naših naročnikov in dobrotnikov be-
rejo afriški misijonski škojfe in misijonarji letno
500 svetih maš.**

Nestalne duše so povsod in nikjer. Vse njih govorjenje in delo je prenagljenost; tudi njihova molitev naj bi ne vzela časa. Kje bodo našli čas, da bodo poslušali glas božje milosti?

(Grofica C. Holnstein, »Zlata zrna«.)

Misijonar odhaja iz katehistovske postaje »Baga«. (Apostolski vikarijat Fernando Poo.)

Misijonski dopisi.

Apostolski vikarijat Loango.

Ni lahka naloga, priversti zamorca do oltarja Gospodovega; pri kolikih se mu ponesreči poskus, ga varajo najboljši upi. Lahkoumevna je torej radost misijonskega predstojnika-škofa, ako mu je dano darovati Bogu sad dolgoletnega truda, namreč domačinu-črncu podeliti sv. mašniško posvečenje. Tak dan nepopisne sreče je bil za premlost g. škofa Girod C. S. Sp., apostolskega vikarja v Loango, 2. april t. l., kakor poroča o tem on sam naši vrhovni voditeljici v sledečem pismu:

Loango, 25. maja 1917.

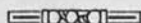
Gospa grofica!

Oba Vaša varovanca, duhovnika Stanislav Kalla in Henrik Tehibassa sta dne 2. aprila prejela mašniško posvečenje ter bosta poslej veliko uspešneje molila za svoje dobrotnike. Lep je bil dan nove sv. maše za presrečna novomašnika, lep za škofa in lep za vse one, ki so ju že pred menoj vodili, spodbujali in učili v dolgih dvajsetih letih njune priprave. Gotovo sta škofa Carrie in Derouet z nebes prisostvovala ginljivi slovesnosti, blagoslavljač mlada posvečenca, katera sta poznala že od otroških let, obdajajoč ju s toliko ljubeznijo. Jaz pa prosim Boga, da ju On čuva, krepí in posvečuje, da bo njuno delovanje rodilo obilnih sadov in da bosta spreobrnila mnogo svojih bratov.

Razmere sedanjega časa mi niso dopuščale, prirediti te slovesnosti z od vseh toliko zaželjenim običajnim sijajem. Toda upam, da nam bo ljubi Bog za to malo žrtev podelil toliko več milosti in duhovnih dobrot.

In tako imamo sedaj v vikarijatu Loango dva duhovnika več, to se pravi, dva mesto onih petnajst, kateri so nas pred tremi leti morali zapustiti in za katere še vedno zaman pričakujemo nadomestila. Toda kljub pomanjkanju osebja in sredstev upam vendar naše semenišče vzdržati v isti višini kot doslej. Dal mu bom izbrane naše voditelje in dovolj pomožnih učnih moči. Računati moramo tudi s tem, da zahteva poslopje našega semenišča znatne poprave in povečanja. Nujno potrebujemo posebnih ločenih prostorov za stanovanje duhovnikov-učiteljev, ki žive skupno s svojimi gojenci. Vse te načrte želim radi njih važnosti kljub sedanjim oviram kmalu izvesti, pričakujoč od meseca do meseca pomoči iz Evrope. — Pre-

pričan sem, da nam velecenjena gospa grofica, kot ustanovnica semenišča v Loango, ne boste odrekli svoje nadaljnje pomoči. Blagovolite, prosim, seznaniti z Vašimi dobrotniki naše naprave, naše uspehe in bodoče osnove, opozorite pa jih tudi na naše potrebe. Ljubi Bog naj zato Vam in vsemu Vašemu delovanju podeli obilnega blagoslova.

Apostolski vikarijat Zgornji Kongo.

Epilog k potopu ladje »Diata« in smrti preč.
o. Herjean.

»Katoliški misijoni« (francoska izdaja) so prinesli žalostno poročilo o potopu parnika »Diata« in o tragični smrti tako bridko objokovanega o. Herjeana. S smrtjo tega junaškega apostola je v zvezi nek dogodek, ki je silno vplival na dušo tukajšnjega ljudstva. — Odkar se je namreč zvedelo o nesreči, so naši črnici v veliki množini s svojimi čolni dan za dnem brodarili po reki, iskaje trupla ubogega misijonarja. In neki Evropejec je onemu, kateri bi našel telesne ostanke nesrečnega utopljenca, obljubil lepo nagrado.

Po štiridnevem iskanju res najdeta dva zamorca mrtvega misijonarja na obrežju belgijskega dela reke. Toda črnca sta bila žal odpadnika. Ko torej spoznata mrliča, zakliče eden: »Glej, to je oče Herjean! Dovolj nama je očital v življenju, naj sedaj zato ostane v vodi.« In obrnila sta čolne ter se vrnila v vas. Še isti večer oba nenadoma zbolita ter drugi dan umrjeta eden za drugim. Vse vaščane je globoko pretresla ta novica in vsak je v tem zrl očitno kazen božjo.

Kmalu nato se posreči štirim drugim črncem najti sveto truplo. Spoštljivo je položijo v čoln ter pripeljejo k belgijski straži. Tam jim za njih blagi čin ponudijo 100 kron nagrade, kar je za naše zamorce že veliko premoženje. Toda plemeniti možje odločno odklonijo ponujano darilo, češ, da bi to izgledalo, kot da so misijonarja prodali. Tudi malega spominka preč. o. Theogenes niso hoteli sprejeti na noben način. Kot edino plačilo za svoje dejanje so si sprosili enega katehista za svojo vas, da jih poučuje v katoliški veri. Ta ganljiva nesebičnost nas tolaži ter nekoliko omiljuje bolešt nad obnašanjem onih dveh nesrečnih odpadnikov.

Apostolska prefektura Bahr-el-Ghazal.

Kakor je znano našim cenjenim čitateljem, so sv. oče povzdignili to prefekturo v vikarijat ter imenovali msgr. Stoppani iz družbe sinov najsv. Srca za tamkajšnjega apostolskega vikarja. Sledeče pismo je preč. o. Stoppani pisal naši vrhovni voditeljici še kot prefekt tega misijona z dne 6. junija 1917 iz W a u - a.

Velespoštovana gospa grofica!

Nepopisno me je razveselila vest, da ste apostolski prefekturi Bahr-el-Ghazal tako velikodušno naklonili izdatno vsoto 3000 kron ter isto blagovolili poslati preč. o. V i a n e l o. Kako Vam naj izrazim svojo globoko hvaležnost? Sprejmite, velespoštovana gospa grofica, mojo najiskrenejšo zahvalo za Vašo pomoč, katera bo, kakor hitro bo dospela v naše roke, težko breme naših dolgov znatno olajšala.

Kljub denarnim težkočam in pomanjkanju objekta delujemo neumorno naprej, veseleč se zlasti v Ugandi lepih uspehov. Vendar so se v teh treh težkih letih razbili naši upoljni načrti, ki so se ozirali na napredek in razširjevanje naših naprav. S podvojeno težo se pač v takih časih čuti pomanjkanje denarnih sredstev in tako živimo, od dne do dne pričakujoč pomoči od zgoraj. Prisiljeni smo bili, tukaj v Wau-u postaviti novo cerkev, ker je bila stara popolnoma nerabna. In stavba se nam je tudi res prav lepo posrečila. A sedaj nam nedostaje sredstev za nabavo cerkvene strehe. Vendar zaupamo na pomoč Gospodovo; saj on vé, kako potrebna je ta cerkev, ki bo tudi Nj e g o v o bivališče.

Kar zadeva od Rima nam priporočeno naselbino misijonskih sester, je vse gradivo že pripravljeno; pričakujemo le še ugodne rešitve nekaterih težkoč, potem hočemo nemudoma pričeti z delom. Hitro po končani vojski se bom krepko lotil dela in trdno upam, da boste, velespoštovana gospa grofica, naklonili tudi nam nekaj sadu apostolskega dela in evangeljske ljubezni Vaše pobožne naprave. Saj nam Gospod še nikdar ni odvzel vsakdanjega kruha, četudi ga je bilo pogosto treba pridobivati v potu svojega obraza — in ta zavest nas krepi, da smo pripravljene k vsakojakim žrtvam. Saj vemo, da on ne bo pustil propasti našega čolnička. — Tukaj, velespoštovana gospa grofica, molimo vsi za Vas in Vašo družbo. Sebe in svoje misijonarje, kakor tudi naše naprave priporočamo tudi molitvi Vaši in drugih pobožnih duš.

Apostolski vikarijat Zgornji Nil.

Čudovita so pota božje previdnosti, ki more posledice hudega obrniti na dobro. Nov dokaz te stare resnice nam daje pismo preč. o. S t a m z dne 19. februarja 1917 iz Mumiasa naši vrhovni voditeljici.

Dosti časa je že preteklo, odkar sem Vam zadnjič pisal. Veliko sem doživel, veliko prestal, a tožil nisem, prepričan, da

Hišica očeta Boumana v misijonu sv. Bonifacija, Alwor.

ste s prošnjami iz Afrike za pomoč kar preplavljeni. A sedaj čitam v letnem poročilu »Odmeva« o Vaši delavnosti in, kljub vsej evropski bedi, velikanskih uspehih Vaše družbe v preteklem letu. Vem, da ne ljubite hvale, vendar Vam jo izrekam iz celega srca.

V naslednjem hočem Vašemu blagorodju nekoliko poročati o svojem delovanju. Ob mojem prihodu v Afriko me škof B i e r m a n s določi za misijon v Kisiidu. Vse je šlo po sreči, dokler ni izbruhnila vojska. Ker so se boji vršili tudi v naših krajih, je postal naš misijon žrtev razdejanja. Uničeni so vsi lepi predmeti, ki sem jih prinesel iz Evrope. Čez nekaj tednov sem se zopet vrnil ter pričel s popravo. Ker je kapelica bila popolnoma porušena, sem svojo sobico priredil za bivališče ljubemu Zveličarju ter se eno leto zadovoljil le z najpotrebnejšim. Bil je sicer to življenje polno skrbi in bede, toda hvala Bogu, ki me je ves čas čuval pred vsako nevarnostjo.

Sedaj je ta misijon, ki me je stal toliko truda in skrbi, začasno opuščen in premil. g. škof me je odpoklical na postajo

Mumias. Razne nesreče so razkropile moje katehumente. Prosili smo ljubega Boga milosti in usmilil se nas je, kajti sedaj gre vse v starem tiru naprej in po preteklih burnih dneh se nam obeta zopet lepa bodočnost. — »Zakaj ste dvomili, maloverni?« — Vihar je besnel na Galilejskem morju, toda On je čuval brez prestanka mali čolnič svojih apostolov. — Tritisoč katehumenov v okrožju! Zares, čudovita so pota božje previdnosti. Navidezno hudo je rodilo toliko dobrega. Mogočno razširjanje sv. vere je delo milosti božje po razkropljenih naših katehumenih.

Pisma misijonarjev.

(Došla od 1. julija do 20. avgusta 1917.)

O. Lutz, C. S. Sp., Mombaza, 30. aprila. (»Naval domačinov v naše šole vedno bolj narašča. Mnogo naših mladih ljudi so pritegnili v vojaško službo ter jih nameravajo poslati na bojišče v Nemško Vzhodno Afriko. Premilostljivi gospod škof Neville se Vam je za njegovemu vikarijatu tako velikodušno naklonjeno podporo gotovo že zahvalil. Potrebe so vedno večje, apostolskih delavcev pa vsled strašne vojske vedno manj. — Pečamo se s stavbo velike cerkve za katoličane v Mombaza, katerih število znaša 1100 duš.«)

Sr. Adelajda, Bloemfontein, Južna Afrika, 13. maja (prosi male vsote denarja za nakup cerkvenih reči).

O. de Souza, C. S. Sp., Malanga, Zahodna Afrika, 15. maja (piše, da dobiva sicer vladno podporo, ki se jim je pa letos znižala za 8000 frankov; se zahvaljuje za denarno pošiljatev).

Škof Girod, C. S. Sp., apostolski vikar, Loango, 23. maja (poroča o mašniškem posvečenju Stanislava Kalla in Henrika Tehibassa dne 2. aprila).

O. Bonnefoux, C. S. Sp., Huila, Zahodna Afrika, dne 24. maja. (»Tukaj je sedaj precej mirno. Misijonarji se trudijo popraviti vsled lakote in slabe letine nastalo škodo. Naša nova postaja Tyulu v deželi Humbi se polagoma razvija. Toda opustošenje tod je preveliko, da bi že sedaj mogli preračunati daleko-sežne posledice povzročene škode.«)

O. Dantin, apostolski prefekt, Betafo, 26. maja (se zahvaljuje za denarno pošiljatev).

Škof Geyer, Kartum, 30. maja. (»Srčno prosim za 500 mašnih ustanov. Nemogoče nam jih je dobiti od drugod kakor od Vas.«)

O. Gratl, predstojnik misijona servitov v Swaci-deželi, Mbabane, 30. maja. (»Kljub mnogim nevarnostim na potu iz Švice v Swaci-deželo je včeraj vseh Vaših petero zavojev srečno dospelo semkaj. Sprejmite, velečenjena gospa, našo najiskrenejšo zahvalo za toliko Vašo dobroto. Eden oltarni kamen smo koj vzdali, drugega pošljemo prihodnji teden v misijon sv. Jožefa. Obleka in drugo blago bo meseca julija in avgusta igralo med našimi otroki imenitno vlogo. Sedaj obiskuje našo šolo le malo otrok, domačini se namreč mraza nepopisno boje. Snega sicer tukaj ne poznamo, pač pa slano in mrzle vetrove. V juliju imamo šolske počitnice; toda ko se začne novo šolsko leto, dobimo novih učencev. Upam, da se jih bo mnogo oglasilo, ker nam bo mogoče preskrbeti jih z obleko. Pred kratkim smo krstili štiri otroke in blagoslovili dve krščanski poroki. Koncem junija Vam pošljem letni izkaz našega delovanja.«)

O. Sykes, S. J., apostolski prefekt, Bulawayo, 31. maja. (»Ravnokar sem se vrnil s 1000 milj dolgega vizitacijskega potovanja enega dela moje obširne prefekture Rodezija. Ob tej priliki sem 400 osebam, povečini zamorcem, podelil zakrament sv. birme. Našel sem povsod obilo dokazov nad vse požrtvovalnega dela misijonarjev in velike pobožnosti spreobrnjencev. Istotako vsepovsod visoko spoštovanje Družbe sv. Petra Klaverja, katere miloščina je marsikateremu misijonu skoro edina pomoč. Njeno delovanje v blagor toli zaničevanih črncev seznanja iste s tisočimi, kateri bi sicer šli brezbrizno mimo tako perečega misijonskega vprašanja.«)

Skof Givelet, S. J., apostolski vikar, Fianarantsoa, Madagaskar, 5. junija (se zahvaljuje za miloščino).

O. Leroige, apostolski prefekt, C. S. Sp., Mongo, francoska Gvineja, 6. junija. (»Ker je radi mobilizacije osirotelo toliko misijonov, sem vedno na potovanju. Sedaj sem kakih 1000 kilometrov daleč v notranjosti dežele, kjer sem obiskal dve od Vaše družbe podpirani misijonski postaji. Kakor se zdi, ljubi Bog naše delovanje v deželi Kissi obilo blagoslavlja. Buruadu, ustanovljen leta 1903., šteje približno 1000 katoličanov in 2140 katehumenov. V Mongo, kjer obstoja naš misijon približno šest let, imamo 260 kristjanov in 1204 katehumene.«)

Skof Delalle, O. M. I., apostolski vikar, Durban, dne 9. junija. (»Doslej smo, hvala Bogu, kljub omejenemu številu misijonarjev mogli nadaljevati svoje delovanje. Seveda so se napor ostalih pomnožili. Nemškimi misijonarjem je, razen nekaterih omejitev, dovoljeno tukaj, kakor tudi v prefekturi Zymbabaziji ostati na svojih postojankah.«)

Skof de Saune, S. J., Tananariva, 10. junija (pošilja pismo o. Krol, iz katerega posnemamo sledeče: »Blagovolite

sprejeti kratko poročilo o cerkvi božjega usmiljenja v Ambo-rompotzy. Kljub vojski stavba polagoma napreduje. Dolga bo cerkev 17 metrov, široka 8 metrov. O nje visočini še nisem popolnoma na jasnem. Radi deževja mora biti do meseca oktobra na vsak način pod streho. Ko bo toliko dovršena, Vam pošljem njeno sliko.«)

Sr. Terezija, Emavs, Južna Afrika, 11. junija. (»Nepopisno nas je oveselil Vaš velikodušni dar in to sedaj, v teh tako težkih časih. Ljubi Bog Vam stotero povrni! Koj jutri, ako preneha snežiti, pohitim v sicer precej oddaljeno trgovino, da nakupim za naše uboge, napol gole otročiče nekaj blaga in rjuh, kakor tudi živeža in tako potrebnih zdravil za naše uboge bolnike. — Koncem tega meseca bomo praznovali tukaj lepo slovesnost; nad sto odraslih bo namreč prejelo sv. krst. Nepopisno ste oveselili našega dobrega očeta misijonarja s pošiljatvijo cerkvenih reči. Sprejmite njegovo najsrčnejšo zahvalo in zagotovilo, da se Vas bo vedno spominjal pri najsvetejši daritvi.«)

Sr. Alojzija Weh, O. S. D., Salisburi, Rodezija, dne 13. junija. (»Prejela sem Vašo velikodušno pošiljatev. — Radi nerednih časov so naša pisma le kratka in jako redka. Pisala sem Vam menda pred enim mesecem. Poslani denar nam je bil pravi dar iz nebes. Naša postaja, hvala Bogu, nam ostane ohranjena; res smo se imeli boriti z izrednimi gmotnimi težavami, toda božja previdnost je skrbela za nas.«)

Sr. Pavla Hafner, O. F. S., Keetmanshoop, Zahodna Afrika, 11. junija. (»Živimo tukaj še razmeroma mirno, čeprav močno čutimo draginjo živil in pomanjkanje prejšnjih pomožnih sredstev. A misijonarji trpimo še drugo, veliko hujšo boleost. Vojska seka tukaj globoke rane družinskemu življenju. Belokožci in domačini pozabljajo na svetost in neločljivost zakona! Vrhutega se belokožci kolikor moč odtegujejo misijonu in verskim vajam, kar vpliva silno pogubno na domačine, ki tako radi v vsem posnemajo bele ljudi. Nepregledne so posledice te vojske. Tudi v delovanju smo zadržani radi pomanjkanja osobja. Hvala Bogu, da je vsaj zdravstveno stanje preč. o. prefekta, ki obhaja septembra 25letnico mašništva, tako povoljno, da mu je mogoče upravljati svoj misijon; sicer bi bil prisiljeni začasno opustiti eno naših postaj. Da bi vendar svetlu kmalu zasijala zvezda miru!«)

O. Laroche, Tanta, Egipt, 16. junija (se zahvaljuje za podporo).

Škof Carrara, O. Cap., apostolski vikar, Asmara, Eritreja, 16. junija. (»Kakor je razvidno iz letne bilance o delovanju čč. oo. kapucinov v Eritreji l. 1916., je tudi naš misijon

veliko trpel na posledicah svetovne vojske, zlasti vsled nepopisne draginje živil in skrajšane gmotne podpore. Vendar nas je ljubi Bog preskrbel z najpotrebnejšim in poplačal naš trud z obilno duševno tolažbo. Krščenih je bilo mnogo sto odraslih ter ustanovljenih lepo število krščanskih občin. V mnogih naših šolah se redno vrši šolski pouk in število učencev se neprestano množi. V provinci Cheren smo vpeljali javni krščanski nauk za nedelje in praznike. Na vse zgodaj v jutru se poda osemnajst semeniščanov po dva in dva v posamezne poganske vasi oznanjat Jezusov evangelij. V ponedeljek se vračajo, da zopet marljivo nadaljujejo svoje študije. Ker pa uživa šest teh semeniščanov ustanove Klaverjeve družbe, zato je tudi ista s svojimi dobrotniki vred deležna v obilni meri zaslug njih plodnosnega dela.«)

O. Engelvin, lazarist, Fort-Dauphin, 18. junija (se zahvaljuje za miloščino in poroča o svojem misijonu).

Škof Fortineau, C. S. Sp., apostolski vikar, Diego-Suarec, 19. junija. (»Prav toplo Vam, gospa grofica, priporočam stavbo tako nujno potrebnih cerkvâ v deželi Sihanaka. Kakor veste, imamo tamkaj 21 postaj, a nobene cerkve, medtem ko razpolagajo protestanti s številnimi molilnicami, zaničujejo naše kristjane radi njih revščine. Pa saj je bilo tako tudi ob času našega božjega Učenika in zato se čutimo srečne, da moremo slediti njegovim stopinjam. Trdno sem odločen, ne odnehati, dokler ne bomo imeli posvečenih vsaj dveh cerkev, eno v čast presv. Srcu Jezusovemu in eno najslajšemu Srcu Marijinemu. Z gotovostjo upam, da mi ljubi Bog pošlje za to potrebna sredstva. Bom se li za ista mogel zahvaliti Vam, gospa grofica?«)

O. Gruzon, lazarist, predstojnik misijona v Alitieni, Abesinija, 22. junija. (»Bridko nas je zadela vest, da je ustanovitelj semeniških ustanov, H..., padel v vojski. Priporočil sem njegovo dušo molitvi naših kristjanov, vsi naši otroci, semeniščani in bogoslovci so darovali sv. obhajilo za njegov dušni mir in jaz se ga vsak dan spominjam pri najsvetejši daritvi. Semeniščan Hale Mariam obeta postati dober duhovnik!«)

Narejalci dežja pri rodu Batonga v Severni Rodeziji.

V južni Afriki deževna doba ne nastopi vselej tako redno kakor drugod. Zato imajo črnici, ki ne poznajo začetnika in delivca vsega dobrega, svoje posebne čaravnike, narejalce dežja. Tako je n. pr. v Kaplandu nek iz-

stradan zamorec obljubil ljudstvu, pripraviti nebo, da pošlje tako potrebnega dežja, ako mu prineso dovolj koz in koruze. Ko se je to zgodilo, je pričel plesati in zarotovati ter obljubil za drugi dan dežja. Seveda dežja ni bilo in zamorci so mu v svoji jezi ponoči zažgali kočo, toda zviti čarovnik je previdno premenil svoje bivališče.

V deželi Matabela pa je neka ženska varala tri leta črnce iz Empandenija. Sprejemala je vse: denar, buče, koruzo, koze i. t. d., kot v povračilo pa jim je obljubovala dežja, katerega pa seveda ni mogla priklicati.

V severni Rodeziji ima ljudstvo Batonga svojega moncéja, kakor splošno imenujejo narejalca dežja. Nekateri teh moncéjev zelo slove v deželi. Kakor pripovedujejo zamorci, je bil eden izmed njih po smrti prenešen v nebo ter je pustil na neki skali v reki Magoye, blizu našega misijona, sledove svojih stopinj. Vendar pa ta odtisk njegovih nog ni vsakemu viden. Duh omenjenega moncéja pa je prešel na drugega človeka, ki je z njegovo čarovniško močjo vred podedoval tudi vse žene umrlega. A ta novi moncé je umrl naravne smrti, četudi je bila v njem božja moč, ter bil pokopan, kakor drugi ljudje; ob njegovem pogrebu so se na nebu prikazala čudovita znamenja (Halley-ev komet je bil po mnenju zamorcev duh umrlega). Njegov grob se nahaja v logu, kateri je zamorcem svet. Na grobu stoji drevo, pod drevesom pa koča, v kateri se hrani njegovo pohoštvo. Log je skrbno ograjen, da ne more navadno ljudstvo blizu. Ako bele mravlje uničijo kočo in ograjo, jo praznovorni črnci neutrudljivo zopet postavijo. Njegov duh, njegova moč in njegove žene so prešle v posest drugega človeka. Ko je ta prijel za krmilo, so beli ljudje zasedli deželo. Sicer je njegova čarovniška moč trpela ob prihodu Evropejcev, vendar je nadaljeval svojo igro, četudi z manjšim uspehom. Ljudstvo se mu je v znamenje spoštovanja globoko priklanjal. Častitljivo jih je nagovarjal: »Da, otrok glavarja, — ne, otrok glavarja.« Od Evropejcev je kupoval razne reči, ki so služile njegovi udobnosti in povzdignile njegov ugled pri rojakih. Nikakor pa ni pripustil, da se v njegovi vasi otvori šola, kajti pouk v nji bi oviral njegovo rokodelstvo. Vendar je dvema svojih dečkov dovolil, obiskovati našo šolo; oba sta potem postala kristjana.

Ako je ljudstvo zaželelo dežja, poslal jih je njihov moncé v bližnji log k plesu ter jim obljubil za plačilo zanj dobrega dežja. Dežela tukaj trpi skoro vsako leto več ali manj vsled suše in lakote, zato trpi čarovnik z ljudstvom

vred. Vsak misleči zamorec bi mu torej lahko rekel: »Ti, gospodar, nimaš s svojo obiteljjo vred nič jesti, niti vode za piti; zakaj torej ne prikličeš dežja vsaj na svoja polja in travnike?« Toda črnici nič ne preišljujejo, tudi se ne upajo ustavljati starim izročilom. Končno je preminul tudi ta čarovnik. Sušica je storila konec njegovemu sleparstvu. Pred svojo smrtjo je po svojih poslancih dal naznaniti ljudstvu, naj njegov pogreb slavijo s posebnim pijačevanjem, — ukaz, katerega so z veseljem izpolnili.

Priredili so mu grob v obliki podzemeljskega hodnika ter spustili med glasnim pokanjem pušk truplo čarovnikovo, ležeče na evropski postelji, v zemljo ter grob takajšnjim običajem primerno temeljito zasuli. Čezenj so postavili kočo, kamor so spravili njegovo imetje: puško, boben, motiko, vrč i. t. d. ter vse obdali z močno ograjo. Ta kraj je odslej zamorcu svet, kakor bližnji log, kjer počiva prejšnji moncé. Pogrebu je prisostvovalo okrog 3000 ljudi. 40 goved je bilo darovanih duhu umrlega. Več tednov je ljudstvo romalo na njegov grob, da objokuje umrlega. Njegovi sorodniki so bili veseli, ko so ta romanja ponehala, kajti vsi obiskovalci so hoteli biti pogoščeni z mesom. Nekoč pridejo taki romarji dva dni hoda daleč z godbo, da počaste grob svojega glavarja. Godci so imeli bobne iz drevesnega debla in rogove antilop. Dva dni so proizvajali na grobu svojo umetnost in prijazni čitatelj si lahko predstavlja te glasove, ki bi mogli mrtvega obuditi k življenju. Vrnili so se, z mesom dobro pogoščeni, a žejni, v domovino. Čez dva meseca se zopet zbere obilna množica na grobu, da s pijačo proslavi umrlega. Nekaj kapljic piva izlijejo na zemljo s prošnjo: »Glavar, daj nam dežja.« A vso ostalo pijačo so zaužili plesalci. Nekateri so obesili koruzne storže na drevo, ponavljajoč isto prošnjo.

Duh čarovnika pa še ni našel naslednika. To je sicer zelo škoda, ker suša nam preti uničiti naše pridelke. A naši Batonga se temu nikakor ne čudijo, ampak jim je to samoumevno, saj nimajo nobenega moncéja! Zato pač romajo k sleparjevemu grobu in molijo tam.

Bog blagoslovi delo tistih, kateri temu ubogemu, v temi nevere in praznoverstva tavajočemu ljudstvu žele prinesiti resnice sv. evangelija!

O. A. Casset, S. J.

LISTEK.

Katehist Bernard ob Abanga jezeru-blizu Ndjole.

(Piše škof Martrou, C. S. Sp.)

V globokoresnih in žalostnih dogodkih sedanjega časa nam božja previdnost pošilja jasne solnčne žarke, hoteč vlti novega poguma potrtem srcem. Kajti, človeško govoreno, polastiti bi se nas morala malodušnost ob pogledu na naglico, s katero pojemajo pomožna sredstva in zlasti misijonsko osebje. Da, obup bi se lotil človeka ob misli na bližajočo se grozečo bodočnost našega misijona, ko bi ne vedeli, da smo delavci v službi božjega Učenika in kot taki nimamo druge naloge kot vestno izpolnjevati svojo dolžnost. On, vsemogočen Gospod nebes in zemlje, bo ob svojem času storil konec težki poskušnji ter rešil tudi uboge afrikanske zamorce, saj je tudi nje odkupil s svojo dragoceno krvjo.

Prevzet te misli, sem sredi meseca junija zapustil postajo sv. Marije v Libreville, da obiščem misijone v Ogowe, namreč postajo sv. Mihaela v Ndjolé in sv. Frančiška Ksaverija v Lambaréné. Naš mali, z zastavo katoliških misijonov opremljen parnik »Sv. Ana« me je srečno prinesel do konca plovbene proge, tjakaj, kjer se 100 kilometrov od Libreville končujejo palmovi logi. Nato je naša mala karavana, obstoječa iz šest mladeničev-nosačev, duhovnikadomačina, preč. g. Janeza Adivda in moje malenkosti iz vasi Ayem peš nadaljevala svoje potovanje. Hodili smo dva in pol dneva skozi skoraj neprodarno goščavo pragozda, boreč se z nepopisnimi težavami.

Dočim smo prvi dan našli gostoljubno streho pri zamorcih rodu Fan v vasi Eyere Bivora, smo bili drugi dan prisiljeni prenočevati pod milim nebom v bližini skoraj usahlega potočka, kjer so naši mladi ljudje, utrujeni vsled celodnevne napore, kraj svojih ognjev kmalu trdno zasпали. In tako sem pod košatim amomnovim drevjem, ki je svoje vejevje bujno razprostiralo čez naše taborišče, sam užival samote sladki mir, ki prihaja iz nebes. Kako se človek v takih trenutkih čuti blizu Boga in oddaljen od sveta, daleč od s krvjo napojene Evrope — čuti kakor v raji!

Tretji dan naposled pridemo do Cyare-Kos-jezera, odkoder proti večeru v čolnih dospemo v Abango, kjer nas je pričakoval vrli katehist Bernard Akoume s kakimi 30 otroki in 20 odraslimi kristjani, ki so ob našem prihodu kleče pobožno prejeli škofovski blagoslov. Z vrha griča,

kjer stoji kočica našega katehista, nas je mesto zvona pozdravljalo šest do osem kraguljčkov. Koliko veselje me je prevevalo, videč številno množico kristjanov in katehumenov, zbranih v preprosti kapelici pri molitvi sv. rožnega venca. In s koliko sladko radostjo sem drugo jutro pri sveti maši podelil 25 vernikom sv. obhajilo! Žal le, da dobrim ljudem nisem mogel izpolniti želje, ostati vsaj en dan med njimi, da jim tako pokažem svojo naklonjenost in ljubezen. Dobri Bernard je bil nemalo razočaran, ko okrog devete ure predpoldan dospe Evropejec g. Honoré, da me s svojim motornim čolnom popelje v postajo sv. Mihaela v Ndjolé.

Vrli moj Bernard! Spoznal sem ga nekoč v pustinji zgornje Ogove. Poučeval sem ga v krščanskem nauku in sam me je sedaj opomnil, da so mu takrat njegovi napačni odgovori prinesli marsikatero grajo. A kljub temu mi je ostal vedno vdano hvaležen. Poročenega z vrolo kristjanko, ga je misijonar v Ndjolé nastavil tukaj za katehista, katero službo opravlja s sveto navdušenostjo. Zbral je okrog sebe do 30 ubogih otročičev, katerim skrbi za hrano in obleko ter jih vzgaja po dnevnem redu otrok misijona v Ndjolé, kjer se vrsté: molitev, krščanski nauk, delo in skupno kosilo. S pomočjo nekaj krščanskih mladeničev je postavil zanje čedno spalnico in obednico. Vsako leto pošlje kakih 15 teh svojih varovancev v misijon sv. Mihaela, da dokončajo ondi katehumenat in prejmejo sv. krst. A odkod vzeti hrane za toliko lačnih želodčkov? Misijon v Ndjolé, reven od začetka, mu more le malo pomagati. Toda naš Bernard se z njemu lastno odločnostjo in bistrumnostjo prebije skozi vse težkoče in božja previdnost mu očitvidno pomaga.

V svojem evropejskem sosedu, gospodu Honoré, kateri ga radi njegove požrtvovalnosti in priljudnega značaja zelo čišla, ima Bernard vrlega zaščitnika in vsestranskega pomočnika. Nedavno so bili tukajšnji domačini — ne vem iz katerega vzroka — obsojeni k prisilnemu delu. Morali so nedaleč od katehistovske postaje obdelati naplavljeno zemljo, ki je bila nato izročena Bernardu, da jo nasadi z bananami in ki v doglednem času obetajo že lepih dohodkov. Škof Le Roy je letos — gotovo po navdihu Sv. Duha — misijonu sv. Mihaela poslal veliko ribiško mrežo, katero je predstojnik podaril našemu Bernardu. Z njo so v jutru mojega odhoda ujeli velikega krokodila in mnogo rib, ki bodo, dobro prekajene, malim katehumenom izvrstna hrana. Toda mreža se s časom obrabi, zlasti ker so jo krokodilove šape precej izdelale. In se li bo škof Le Roy hotel razumeti na nakup nove ribiške mreže?

Sešel sem se z Bernardom zopet v Ndjolé, kamor je prišel z drugimi katehisti in velikim številom kristjanov. Dolgo sva se pomenkovala v Fan-jeziku, nekaj o preteklosti, še več pa o prihodnosti. Prosil me je uradnega potrdila in patrona za svojo postajo ter mi poročal o težkočah, katere mu povzročata skrb za prehrano gojencev. Otroško pripovedovati o svojih potrebah, ni li to najpreprostejši in najpripravnejši način prošnje?

In veste, kaj sem sklenil? Bernardova katehistovska postaja se bo v bodoče imenovala sv. Peter Klaver v Abangi. Skrb zanjo izročim apostolski družbi, ki nosi isto ime in katera bo v bodoče njena božja previdnost.¹ Kot v potrdilo, da prevzamete pokroviteljstvo te postaje, upam od Vaše družbe prejeti veliko, na platno slikano podobo sv. Petra Klaverja, krščujočega zamorce, kateri bom z veseljem napravil okvir ter ji določil najlepši prostor v kapelici v Abangi.

¹ Kdo naših cenjenih čitateljev blagovoli z milim darom v čast sv. Petru Klaverju prihiti tej misijonski katehistovski postaji na pomoč? (Opomba uredništva.)

Odmev iz Afrike, ilustrovan mesečnik v prosep afriških misijonov in v oproščenje zamorskih sužnjev. Izdaja ga Družba sv. Petra Klaverja. Tiska se v slovenskem, poljskem, češkem, nemškem, ogrskem, francoskem, angleškem in laškem jeziku. Blagoslovljen po papežih Piju X. in Benediktu XV. Stane za celo leto **K 1⁵⁰**. Uredništvo „Odmeva iz Afrike“ pošilja, kot znano, vsako leto svojim naročnikom „Klaverjev koledar“ za ceno po **40** vinarjev. Naročila naj se naslovijo: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Predškofijo 8, II. nadstropje.

Ljubljanski naročniki lahko dobivajo list v zakristiji cerkve presv. Srca Jezusovega, kjer se sprejemajo tudi novi naročniki.

Darovi se lahko pošiljajo tudi naravnost glavni voditeljici Klaverjeve družbe, gospej grofici M. Tereziji Ledóchowski, začasno **Salzburg**, Dreifaltigkeitssasse 12.

Popolni odpustek,

ki ga lahko dobijo udje Družbe sv. Petra Klaverja meseca januarja: **Dne 6. januarja, na praznik sv. Treh kraljev.**

Pogoji: Vreden prejem zakramentov sv. pokore in presv. Rešnjega Telesa, obisk cerkve, molitev za razširjanje sv. vere in po namenu sv. očeta.

.....
Ponatis člankov iz „Odmeva iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančnim podatkom virov.

Izdaja Klaverjeva družba v Solnogradu. Odgovorni urednik: Dr. J. Jerše.
 Natisnila Katoliška tiskarna v Ljubljani.

Darovi

Od dne 1. do 30. septembra 1917.

- Za afrikanske misijone: K 448'10.
Za svete maše: K 398'20.
Za stradajoče: K 14'—.
Za odkup sužnjev in botrinski darovi: K 711'—.
Za poganške otroke: K 12'—.
Za katehiste: K 15'—.
Za kruh sv. Antona: K 566'15.
Za Klaverjev vinar: K 45'12.
Za Zvezo otrok za Afriko: K 43'54.
Za mašno zvezo: K 672'40.
Za misijonsko zvezo: K 65'20.
Za misijonarje sv. Jožefa: K 2'—.
Za nabavo večne luči: K 50'—.
Za nabavo monštrance: K 6'—.
Za nabavo ciborija: K 10'—.
Za Klaverjevo družbo: K 2'—.
Za podporniški prispevek: K 4'—.

Spominjajte se ubogih duš!

Nič ne pogasi tako hitro pekočega ognja vic kakor daritev sv. maše s svojimi neskončnimi zakladi milosti; saj se pri najsvetejši daritvi obnavlja Jezusova smrt na križu.

Da bodo uboge duše deležne prav veliko sv. maš, dajmo jih vpisati v

„Mašno zvezo za Afriko“

katera obstoji iz 300 sv. maš, ki jih da Družba sv. Petra Klaverja vsako leto brati za vse ude »mašne zveze«. Za sprejem zadostuje enkratni prispevek 1 krone za osebo. Ti prispevki se porabijo izključno za tako potrebne afrikanske misijone. Naznanila za sprejem in prispevki naj se pošljejo Družbi sv. Petra Klaverja v Ljubljani.

Storimo to delo usmiljenja za naše ljube in drage, pa tudi za one, ki se jih nihče posebej ne spominja, in božje Srce Jezusovo bo tudi nam nekoč milostljiv sodnik — z ozirom na svojo obljubo: »Blagor usmiljenim, ker bodo dosegli usmiljenje!«

Božje kraljestvo na zemlji razširja,

kdor utrjuje versko zavest med krščanskim ljudstvom ter pospešuje misijonsko delovanje med pogani. Lahek in zelo primeren pripomoček k temu je razširjanje sledečih misijonskih časopisov:

„**Odmev iz Afrike**“. Katoliški mesečnik za pospeševanje afrikanske misijonske misli. Izhaja v slovenskem, češkem, poljskem, nemškem, madžarskem, laškem, francoskem, in angleškem jeziku. Cena letno s poštnino K 1'50, v zadnjih dveh jezikih 3 K.

„**Zamorski otrok**“. Ilustrovani katoliški mesečnik za mladino, ki naj isto vnema k ljubezni do naših najrevnejših črnih bratov. Izhaja v istih jezikih kakor »Odmev iz Afrike«. Cena letno s poštnino K 1'—, posamezne številke 10 vin.

„**Klaverjev koledar 1918**“. Izhaja v petih izdajah in stane s poštnino vred v slovenskem jeziku 40 vin., v poljskem 65 vin., v češkem 90 vin., v mažarskem jeziku 36 vin.

Vsled splošne priljubljenosti, katero uživa ta lepi misijonski koledar, nam je prva izdaja v slovenskem jeziku popolnoma pošla in se isti nahaja pravkar v ponatisku ter upamo, da bo koncem meseca gotov. Prosimo cenj. naročnike, da nas še z mnogimi naročbami razveselijo.

Duševne prednosti

za podpornike in dobrotnike Klaverjeve družbe.

Deležni so:

1. 500 sv. maš, ki jih vsako leto berejo afriški misijonarji za dobrotnike;
2. vsega zasluženja in vseh molitev misijonarjev [v Afriki, katere podpira družba;
3. molitev izpreobrnjenih zamorcev in hvaležnosti mnogih zamorskih otrok, ki se krstijo v smrti uri;
4. del in delovanja družbenic v zavodu sv. Petra Klaverja;
5. molitev, ki jih opravlja za nje vsak dan družba;
6. sv. maše, ki se daruje tretjo nedeljo vsakega meseca v njihov namen, in sv. obhajila, ki ga darujejo ta dan vsi udje za nje;
7. po njih smrti sv. maše, ki se služi tretji petek vsakega meseca za njihov dušni mir, in istotako sv. obhajila, ki ga darujejo vsi udje zavoda v ta namen;
8. sv. maše, ki se daruje vsako leto meseca novembra za umrle podpornike in dobrotnike.
9. podporniki-duhovniki uživajo še posebne duševne prednosti; tozadevni podatki se dobijo na zahtevo zastoj.